

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 76 - 2003

Innehåll

Glad vår	3
Från Höst till Höst	4
Lärda mödor och lantlivets behag	5
Konsten att lösa gåtor	7
Vår till Vår	13
Nationens ekonomi år 2002	21
In memoriam	23
Avlidna landsmaninnor och landsmän	25
Nationens ämbetsmän och nämnder	26
Förändringar i seniorföreningens matrikel	30

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992 och 2002.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
Fax. 018-15 40 64
E-post: sekr@snerike.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Anders Frigell

Ledamöter

Lena Andersson
Lars Gombrii
P G Forsberg
Jöran Rehn
Peter Forsgren
Lotta Snickare
Charlotta Leijonhufvud

Inspektör

Leif Lewin

Skattmästare

Martin Fors

Förste kurator

Christoffer Nordman

Redaktör

Mikael J. Zaar

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor och andra intresserade och gynnare av nationen. Detta betyder, Kära sörmland-neriking, att Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens postgiro-nummer är 2 59 06-9. Medlemsavgiften är 90 kr för årsbetalande och 500 kr för ständigt medlemskap.

Glad vår!

Landsmaninnor, landsmän, seniorer, juniorer och receniorer. Det är med stor stolthet och viss oro som jag axlar redaktörsmanteln för Södermanlands-Nerikes nations seniorförenings Majhälsning efter Harald Rydberg. Stolthet då jag nu har ansvaret för en lång tradition på nationen som Majhälsningen är. Oro då mina förträdare varit betydligt mera beivrade i nationens historia och dess medlemmar.

Själv står jag med ena foten kvar i det aktiva studentlivet, men kommer snart bli en fullfjädrad senior. Harald var sedan länge senior, men hade trots detta god kontakt med de aktiva på nationen. Som redaktör för Aktuellt träffades vi ett antal gånger på redaktionen då han var där för att leta kort till Majhälsningen. Han passade då på att berätta historierna bakom de gamla fotografierna, och trots den stora ålderskillnaden samtalade vi som om vi varit jämnåriga. Som så många andra med mig uppfattade jag Harald som en verklig brygga mellan nutidens och dåtidens Snerikes. Tyvärr kan han inte längre bistå med sina kunskaper och likt Anders Frigell kan jag bara instämma i att man känner sig vilsen.

I detta nummer av Majhälsningen kommer vi att vandra från Gunnar Redelius 1700-tal där han berättar om riksskalden Johan Gabriel Oxenstiernas tid vid universitetet till Bengt Nirjes 1930-tal. Bengt har här använt sig av Ander Frigells nyutkomna bok, von Sydow – mordens gåta, för att sedan redovisa egna undersökningar. Efter detta redogör förste kurator Christoffer Nordman för den sprudlande aktivitet som allt jämnt håller i sig och fyller nationshuset med liv. Andre kurator Annemo Huss berättar om de ökade utgifterna som dock inte tycks påverka det fortsatt positiva ekonomiska läget.

Trots en något tunnare Majhälsning än vanligt hoppas jag att ni skall finna läsningen underhållande och intressant.

Redaktör Incitu

Från Höst till Höst

av seniorföreningens ordförande
Anders Frigell

Den tid som gått från förra Majhälsningen har verkligen varit fylld av glädje och sorg för oss i Seniorföreningen. Först glädjen av att Harald Rydberg våren 2002 kom tillbaka från sin sjukdom. Med samma gamla vanliga sprudlande energi tillförde han oss kunskap och hjälpte oss med det glada humöret på styrelsemötena i det mörka biblioteket i Stavenowska huset.

Sorgen var när Harald dog. I tomrummet efter Harald irrar vi i styrelsen omkring som vilsna björnungar som förlorat sin mamma. Vi har varseblivit att vi inte kan så mycket om Nationen och dess medlemmar som vi borde. Hur gör man en Majhälsning? Hur får man material? Vem vet någonting om vad vi vill veta?

Mikael Zaar har trots detta kunnat producera en Majhälsning som vi i styrelsen är stolta över.

Så drabbades Seniorföreningen och Nationen åter av sorg våren 2003. Richard Ringmar dog. Richard hade just – om vi bortser från hans avhandling – kommit ut med sin första bok, om Gustav Vasa. Han hade även nästan skrivit klart en bok om Gustav III. Richard var liksom Harald en viktig person för Seniorföreningen. Alltid när jag träffade honom frågade han mig hur det stod till med ”vår lilla förening”. Från första gången jag träffade Richard 1965 vid 100-årsjubileet av Mohrens sista suck trivdes jag med honom varje gång vi träffades. Richard var ju den store sångaren som kreerade många huvudroller i de Snärkingska spexen. En lysande artist var han.

I maj arrangerade Seniorföreningen tillsammans med Nationen ett kamratmöte. Det började med att Mohrens sista suck spelades upp på Värmlands nation. Den bejublade föreställningen hade producerats av Seniorföreningens egen Peter Forsgren. Mustapha spelades av Peter Stockhaus, Donna Rotunda av Niklas Mattsson, Don Cascaluna av Johan Sundelöf och Don Lopez Y Infamo av Eric Ingelsson.

Eftersom kamratmötet ägde rum i maj blev årsmötet på hösten magrare besökt, ty då var underhållningen huvudsakligen årsredovisningen med revisionsberättelsen.

Däremot blev middagen efter årsmötet desto trevligare. Efter middagen berättade Nationens proinspektör Lennart Persson om medicinsk forskning. Tanken med denna träff var densamma som när vi samlade ett antal advokater som berättade om advokatyrket, nämligen att Seniorföreningen skall informera Nationens unga aktiva medlemmar och gärna även andra om de yrken som dessa funderar på att ägna sig åt.

Lärda mödor och lantlivets behag

av Gunnar Redelius

Från äldsta tid hade nationen till uppgift att ta hand om sina landsmän och ge dem stöd och hjälp. Det gällde att hålla ihop för att överleva. De adliga studenterna var inte lika beroende av nationens stöd och en av dem var Johan Gabriel Oxenstierna (1750-1818) från herrgården Skenäs i Julita socken. Sörmlänning var han till etthundra procent, men han blev aldrig inskriven på nationen. Han skrev en dagbok på franska (1766-1768) och den innehåller en del minnen från studentlivet i Uppsala. Han skildrar också sina studier hemma på Skenäs och sin häftiga förälskelse i en tjänsteflicka, i dagboken kallad Themire. Efter många böner och kyssar öppnade hon sin famn för honom.

Hårda villkor

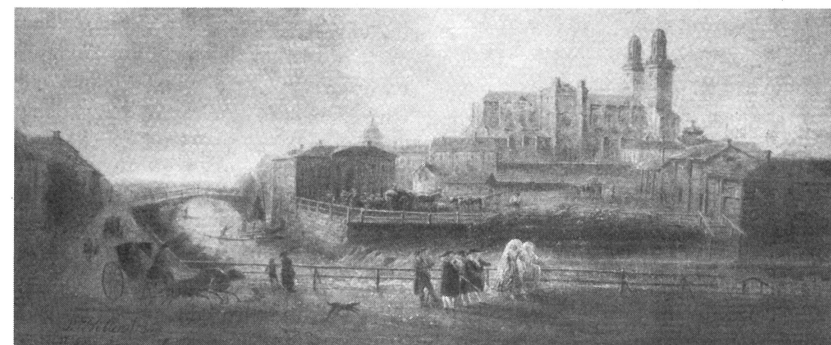
Med saknad lämnade Johan Gabriel (JG) sitt kära Skenäs våren 1767 för att resa till Uppsala. Han hade redan tillbringat sex terminer i lärdomsstaden. Bostaden

var förhållandevis bra men rummet var i oordning. JG åt i ett matlag som hölls av några magistrar, men maten var usel i jämförelse med vad som serverades från ett herrgårdskök. Magistrarna var oförsämrade överlägsna och behandlade den sjuttonårige greven som ett barn och detta hade JG svårt att acceptera. Hans ständigt närvarande privatlärare Olof Bergklint (1733-1805) var långvarigt sjuk och det gjorde JG missmodig.

Kronprinsen på besök

I juni månad kom kronprins Gustav med uppvakning till Uppsala och det blev stor uppståndelse.

Kronprinsen hade redan som barn blivit lärd att han var avlägset släkt med ätten Vasa, och han var oerhört stolt över sina droppar Vasablod. Gustav Vasas och Johan III:s gravar öppnades inför kronprinsens besök och de kungliga kvarlevorna inspekterades. Därefter samlades de adliga

Uppsala på den tiden JG Oxenstierna studerade vid universitetet. Målning av Elias Martin.

studenterna hos ärkebiskopen, och prinsen visade särskild uppmärksamhet mot den unge Johan Gabriel Oxenstierna. Både som kronprins och konung hyste Gustav en gränslös beundran för de gamla ätterna Vasa, Oxenstierna och Brahe.

Alla studenterna vid universitetet var samlade i akademins trädgård. JG uppskattade antalet till ca 1.100 och han tyckte att det var en ståtlig syn att se så många på en gång i sina bästa kläder. För egen del hade han haft problem med att hitta vita strumpor och en frisör. Det kungliga besöket var snabbt förbi. Klockan 6 på kvällen avreste kronprinsen med uppvakning mot Stockholm till ljudet av en halvhjärtad kanonsalut.

Åter till Skenäs

I juli månad 1767 lämnade JG Uppsala. "Avskyrvärda stad, jag vill aldrig se dig igen!". Resan hem till Julitabygden tog fyra dagar. Lantliv, mineralvatten och stärkande promenader gjorde gott för den ofta vacklande hälsan, men lantlivet fick ett hastigt slut. Mitt i natten den 5 september kom ett ilbud från professor Ihre (berömd språkforskare) i Uppsala med uppmaning till JG att omgående infinna sig på en disputation i närvaro av kronprinsen. Denne hade utvalt Johan Gabriel Oxenstierna att framträda, och det var ett första steg i en långsiktig plan som gick ut på att utnyttja den unge ädlingen i rikets tjänst, allt för att förgylla kungamakten.

På kvällen den 6 september ankom han till Uppsala, ohyggligt trött efter en ansträngande resa med många hästbyten.

En akademisk uppvisning

"Klockan 6 på morgonen kom min frisör och väckte mig". JG var klädd klockan 8 och han fick omgående goda råd av sin privatlärare Olof Bergklint och den allsmåttige professor Johan Ihre. Klockan

12 skulle disputationen börja "När jag gick mellan en häck av människor som alla hade ögonen riktade mot mig, när jag framför mig såg drottningen, prinsarna och hela hovet kände jag mitt hjärta slå, och jag medger att jag hade velat vända om. Men jag lugnade mig, ställde mig i katedern och antog en dristig min".

Disputationen gick mycket bra. Drottningen (47) och kronprinsen (21) gick fram och talade med den unge adelsmannen respondenten (17) i mycket älskvärda ordalag och alla följde det kungliga exemplet.

JG åt middag på slottet och blev mottagen vid hovet. För JG kändes det märkvärdigt att bli uppryckt från det sörmländska bondlandet som en helt okänd person och helt plötsligt vinna en sådan enastående berömmelse. Det var ingen mätta på hyllningarna och fjäskandet inför ett nyupptäckt akademiskt snille. "Nej, levde jag i århundraden skulle jag aldrig uppleva angenämare stunder än dessa."

Slut på studierna i Uppsala

JG avslutade sina studier med kansliexamen 1768. Han betalade professorerna och tog farväl av dem. Sammanlagt 9 terminer hade han tillbringat i lärdomsstaden. Han kände vemod inför sitt avsked. "En hemlig smärta grep mig, jag kände att mitt hjärta höll på att förlora någonting, och mina ögon fuktades av tårar. Skulle jag inte sakna denna tid, dessa nöjen som inte längre finns till! Ack! De hade varit alltför angenäma för att jag skulle kunna vägra deras minne några tårar."

Johan Gabriel Oxenstierna blev med tiden en beröm skald, kammarherre vid Gustav III:s hov, en av rikets herrar och slutligen kanslipresident (statsminister). Det var en triumf för konungen att ha en Oxenstierna som sin närmaste man precis som den store förebilden Gustav II Adolf.

Konsten att lösa gåtor

av Bengt Nirje

Tid: 7 mars 1932

Plats: Norr Mälärstrand 24, Kungsholmen
Stockholm
Hotell Gillet, Uppsala.

Scenerier

Tiden – tiderna - var inte de bästa. Depression, arbetslöshet, internationellt och nationellt. Krig, kriser, konflikter: Japanerna bet sig fast kring Shanghai, Lapporörelsen kring Jvaskylä, Hitler på väg upp i Tyskland, Hoover på väg ut i USA, där det var så eländigt at Al Capone från fängelset erbjöd 10.000 dollar till den som angav kidnapparen av Charles Lindberghs baby.

Krascher, kriminalitet, kriser fanns också i Ådals-Sverige. Luffare fanns, ATT HYRA stod i svart på vitt i lättlästa skyltar i många fastighetsportar, jämte den med "bettleri förbjuden", fast tiggare syntes dagligen på Kungsholmen och gårdsmusikanter lyfte på kepsen för nerkastade tidningsrivna myntpaket. Rolfs Nyårsrevy spelades som vanligt –om ett år var det slut även på den glädjen. Redaktör Artur Engberg skrev en ledare som hävdade att om någon stormakt ville ha Gotland som flygbas borde de få det, varpå han hotades med stämning av ilska ölännningar. Gunnar Ekelöf kallade sin debutsamling detta år "sent på jorden", tidslämpligt, även om tematiken var djupare suicidalpersonlig. Rättegången om Esarpsmordet började den veckan. På Värmdö, i en stuga vid Mörtån, i trakten av von Sydows som-

Hotell Gillet som det såg ut på 30-talet.

marställe hittades tre människor med skallarna krossade. Deprimerande tider.

Ljusa inslag fanns: arbetarförfattarna reste krav på en annorlunda framtid, de fem unga sjöng naturens, sexualitetens och jazzens lov, Stockholmstställningen visade vägen mot framtiden som Kungsholmen stolt demonstrerade med sina funkishus så annorlunda än Strandvägens, där fanns till och med ett kollektivhus med mathiss, sopnedkast och kindergarten. Myrdals och Sven Hedin bodde i samma grannskap. Västerbron ritades. Och ner mot staden stod det nästan nya granna Stadshuset med sin mäktiga kampanil venetianskt behärskande Riddarfjärden. I parken vid vattnet fanns också bassänger att pröva våra leksaksbåtar i.

Mittemellan låg ett ståtligt patricierhus, Norr Mälärstrand 24. Det hade passat bättre på Strandvägen men 1908 var denna fullbyggd. 5 våningar med

8-runmmare, och några vindsvåningar. I den femte bodde 2:e direktören vid Arbetsgivarförening, Bengt Heyman, under honom f.d. häradshövdingen, ordförande och verkställande direktören för Arbetsgivarföreningen till 1931 – grannarna var intima vänner – riksdagsman och vice ordförande i andra lagutskottet. Vid sin död hyllades han av alla, även LO – han förberedde det som blev Saltsjöbadsandan, folkhemmets kärnstomme. En vänlig och humoristisk man.

I första våningen fanns Fagerlind-Moselius förberedande skola, en skola efter moderna principer. präglad av vänlighet och stimulans, glatt och trivsamt uppförande. Den hade kindergarten, första och andra klass – jag hade börjat i kindergarten men ertappats med att kunna läsa och raskt flyttats upp. Nu gick jag i tvåan och var 7 år. 7 mars fyllde klasskamraten Bengt-Christian Heyman 8 år och efter skolan var några bjudna på födelsedagskalas. Själv tog jag som vanligt tricken uppför Hantverkargatsbacken till Fridhemsgatan. Kalaset började klockan tre och alla hade mycket trevligt. Efter 6 kom mamma Heyman plötsligt in och klappade händerna och sade att nu måste festen sluta, en barnflicka var på väg för att hämta en av pojkarna (som senare blev bergklättrare och tog med sig Bengt – Christian till toppen av Matterhorn, varför de blev medlemmar i den förening som hade Dag Hammarskjöld som ordförande). Mamman hade ringt och varslat föräldrarna att deras barn kom hem tidigare än sagts. Och de skulle ta köksvägen, ut mot Kungsholms Hamnplan, där vi brukade vara på rasterna om det inte gick för sig på kajen för Gotlands- båtarna. De flesta av oss i klassen fick inte reda på vad som hade hänt, men för några och särskilt för Bengt-Christian blev det ett minne. Vi

Begåvad, elegant, arrogant, festgalant, charmant och charmerande, överklassbortskämd. Fredrik von Sydow som 22-åring

levde i en fredad värld.

Först senare i livet fick vi veta litet mera.

En fredad värld var väl också på sätt och vis studenternas i Uppsala. Men 7 mars och 'dagen efter' - skulle bli ett starkt minne för många.

Studielunken och tentamensrytmerna – jurister parallelläste ett par tre ämnen samtidigt och tentade av dem rätt tätt på varandra, andra fick följa andra rutiner. Så tentamensfirande i närheten kunde hända litet när som helst. Och fritiden var rik, dagliga och nattliga samtal och diskussioner. Och så fanns musiken, även för icke sångare, liksom spexen. I dessa freudianska tider kan man väl tänka sig repliker som: "Jag är erotoman - jag vill bli er ottoman!", ett spexikalt Valentinoskt Ökensångsskämt.

Bengt Holmström, med.stud, Smålands, spelade andre fiol och Hugo Teorell förste på nationer och i spex, och med Seve Ljungman, piano, och Ingemar Hedenius flöjt, gav han konserter även i kyrkor runtom Uppsala. Den här veckan kunde de höra och se Grace Moore i "Jenny Lind"

på Skandia. På Smålands fanns också Frey Björlingsson, då fil.stud., senare häradshövding och Uppsalas sista borgmästare. De andra tre har jag känt, de två smålänningarna har berättat minnen som lever än idag.

Roller

Det hade funnits en student vid Smålands nation som hette Fredrik von Sydow. Han var ingen vanlig student, hans umgänge var inte på nationen utan i glada sällskap och med vänner från Stockholm – nationen var en släkttradition. Många kände honom inte –men han var kände bland många. Begåvad, elegant, arrogant, festgalant, charmant och charmerande, överklassbortskämd. Inte så många kände honom – eller ville känna honom. Visserligen bjöd han friskt, men lånade också gärna. Växlar fick klara varandras kassar. Han var generös och bjöd gärna på fest på Gästis och Gillet, Cecil och Embassy Club. En kväll i Uppsala hade han blivit så berörd av Tysklands stora krigsskuld att han skrev ut en heltäckande växel på 138 miljoner guldmärk för att göra slut på plågorna och sände dem till, troligen. franska ambassaden som alltid insisterade på skuldernas betalning. Några dagar senare

Dåtidens studenthotel på Svartbäcksgatan 2. Idag ett mordernare hus där bl.a. Duka huserar.

blev han kallad till landshövdingen Sigfrid Linnér, tillträdd 1931, för att förklara hur kandidaten hade tänkt sig lösa de komplikationer i Sveriges utvärtas förbindelser han ställt till med. Till slut frågade Linnér om han för den obefintliga säkerhetens skull fick behålla växeln... Han fick.

Hade funnits vid Smålands nation. April 1931 bodde Fredrik på det "studenthotell" för bättre bemedlade som låg Svartbäcksgatan 2 (Nu DUKA), i ett hörnrum på tredje våningen. En natt efter en fest på nation somnade han med en cigarett, vid den våldsamma brasan måste han hoppa ut genom fönstret och landade på en markis, med benbrott, uppriven käke där tungan stack ut. En förbipasserande medicinare drog ut tungan för att hindra förkvävning. Lång sjukhusvistelse och kryckor, sedan kappor. Den hösten tentade han inte, men i september var han på Gillet när bröllopstelegram anlände till ett större sällskap. Fredrik tog hand om dem – och skickade fräcka svar till avsändarna. Det eventuellt humoristiska uppskattades inte, han blev avstängd från nation och fick sluta vara med i JO. Rektorsvarning.

Fredrik var med andra ord inte en vanlig student. Hur var hans borgerliga "karriär"? Student 1926, goda betyg, 2 A, militärtjänst, fick barn med sin ungdomskärlek, Ingun, som tvingades utomlands – liksom Fredriks äldre syster i samma situation några år tidigare; stränga bud vid överklassens hedersdomar. Efter något år togs barnet hem till hennes fars hushåll. I mars 1930 gifte de sig i Köpenhamn mot de båda ensamma fädernas viljor. Ingen ansåg den andres barn god nog. Inguns far bodde på Strandvägen, rik försäkringsdirektör och ledande i KSSS med Sandham som hjärtpunkt. Han hade passerat bättre på Norr Mälarstrand. Han var sträng.

Med den bakgrunden tentade Fredrik

undan statsrätt med folkrätt och finansrätt våren 1930 men kuggades i obligationsrätt. Hösten tog han propedeuten. Våren -31 encyklopedi, familje- och sakrätt (non sine) och nationalekonomi. Ingen tentamen hösten -31 som sagt, och sedan finns ingen tentamen antecknad i juridiska fakultetens matrikel. Min gissning är att den tentamen han ansågs fira dagarna före den 7 mars var omtentan av obligationsrätten för Vilhelm Lundstedt, som det sedan inte fanns anledning att föra in i matrikeln. Betygen var således inte imponerande. Eller kanske han önskade bättre betyg i nationalekonomi för att fylla på filosofibetyget för att också ta en fil.kand.

Men fadern skattade den enda sonen högt och trodde på honom, trots dennes törst och ilska över att inte få förfoga över vin- och spritskåpet hemma. Fredrik äls-

Fredrik von Sydows älskade Ingun

kade sin far. Äktenskapet var den ömma punkten.

För Fredrik och Ingun var äktenskapet den starka gemensamma hållpunkten, som deras dotter, som de vårdade när de fick möjlighet. De måste ju bo separat, båda hos fäderna. Hon var vacker, charmfull, förförisk och duktig på nöjen och fester. De hade hållit samman sedan de träffades 1923, i 9 år. Hennes far gillade inte Fredriks framfart.

Dagarna före den 7 mars hade de festat omsorgsfullt i Stockholm i en veckas tid för att fira en lyckosam tentamen eller genomförd seminarieuppgift. Det firades grundligt på Cecil, som var platsen för jeunesse d'orée, och Embassy Club där unga utländska diplomater kunde träffa unga stockholmskor som ville förbättra väl inte bara sina språkkunskaper. Veckoslutet före den ödesdigra måndagen gästade de vänner på Skarpö som slogs av hur nyförälskade och lyckliga Fredrik och Ingun var. På måndagens eftermiddag skulle de ha ett samtal med Fredriks far, även Ingun skulle för ovanlighetens skull vara med. De såg fram mot detta samtal. De har beställt hotellrum i Köpenhamn för tisdagskvällen, där de två år tidigare gift sig den 2 mars.

Dramat

När 13-åriga inneboende kusinen och den 15-åriga dottern Marianne kom hem från sina skolor, förstod de så småningom att allt inte stod rätt till. Dörrar till några av rummen gick inte att öppna. De ringde en vän som kom och som efter kort stund ringde polisen. Marianne fick veta vad som hänt, rusade upp till tant Heyman, som lugnt skickade iväg de små födelsedagsgästerna, för att taga hand om den skräckslagna flickan. Hon hade fått ett ärr för livet.

Polisen fann att Hjalmar von Sydows skalle krossats bakifrån med ett strykjärn

och att hans kropp hade släpats in till hushållerskans rum. Hon satt med krossat huvud på en stol i hörnet vid fönstret. Husan hade med krossat huvud sökt ta sig fram till dörren i det bortersta rummet, Hjalmars sovrum, dit hon flytt. Efter klockan 7 ringer polisen till kollegorna i Uppsala.

Fredrik och Ingun har efter tre timmars mardrömstrasslig färd med trasig taxi, buss och ny taxi just anlänt till Uppsala. De beställer ostron och champagne på Gillet, försöker omigen få rum på Stadshotellet Gästis (Trädgårdsgatan, nedanför Juridicum). När de skulle gå till Hörnan där de fick rum träffade de vänner och bjöd dem på supé på Gillet, dit de tog taxi "för Ingun brukade ta taxi till Gillet". Det var kallt och hon hade använt alla underkläderna för att torka bort blodet från mattan och golvet. På Gillet kommer så hovmästaren och säger att någon vill tala med Fredrik i festsalen våningen ovanför, Ingun följer med. I trappan upp förstår han att polisen väntar. Nu är det dags för det de kom till Uppsala för. Han viskar med Ingun, skjuter henne genom tinningen, skjuter sig själv på samma sätt. Hans blod sprutar över Tord Hall, smålands, på väg upp för den böjda trappen upp till restaurangen. Med.stud. Samuel Arfvidsson, smålands, skyndar fram och lyfter på Inguns huvud och förstod då att hon dött ögonblickligen, med.stud. Bengt Lambert, vän till Bengt Holmström, ringer efter ambulans. Fredrik, medvetlös, dör vid ankomsten till Ackis. Han hade varit för snabb med skottet.

Hade morden upptäckts tidigare kunde polisen ha fångat upp dem vid ankomsten till Uppsala.

Peripatins närbildsanalyser

Nu kom det ingen rättgång, ingen åklagare, ingen försvarsadvokat, ingen domare. Bara en kör som hördes: pressen.

Anders Frigells bok lämpar sig både som kriminaldrama och juridisk kurslitteratur.

Men nu kan du som läsare av landsmannen, juristen Anders Frigells "von Sydowska mordens gåta", få träda in i alla rollerna och finna din lösning. Frigell har i en silning av infinita mängder av detaljer blottlagt alla sammanhang och svarat på alla frågor som har svar. Det mesta av det väsentliga ovan har jag fått genom boken, samt genom några samtal med gamla klasskamrater – och med några över 90 år gamla studenter från Smålands nation på 30-talet, för vilka dessa händelser blev bestående minnen.

Chocken blev stor i hela landet, första-sidorna var svarta av rubriker, inte minst i Uppsala. Spekulationer virvlade i luften, journalister lade pussel med lösa bitar från olika håll – tre krossade skallar så nära inpå varandra – och Mörtnäs låg ju inte långt från von Sydows sommar-ställe – måste vara samma gärningsman – den unge galningen von Sydow som var skyldig för mycket... Till mycket, men inte detta.

Alla möjliga historier, rykten och skrönor om de inblandade, särskilt om Fredrik, ”mannen som gjorde vad som föll honom in”, som levde ut ”Dorian Grays porträtt” och som hade sådana excentriska etc.

Svår blev chocken på Smålands nation tisdagen 8 mars. Frey Björlingsson kom på morgonen till Smålands nation, den gamla originella byggnaden låg skyld från vårt slott av huset med Bruhns matsalar. Innan han hann se tidningarna mötte han en uttröttad förste Q och en medtagen vaktmästare Bruhn – de hade blivit nedringda hela natten av tidningar från hela landet och försvarat skansarna. Men tidningarna skrev inte bara på förstasidorna, de fick också tyckte de goda skäl att skriva om ungdomens fördärv, jazzgalenskap, förakt för goda seder, bortskämda nöjeslystnad etc. – och då hade Alice Babs ändå inte ännu hörts.

All dessa rykten, påståenden, förmodanden skär författaren sönder, bit för bit för bit. Han använder den kirurgiskt analytiska vittnesanalysen, ibland den polisiärt sakliga rapportprosan : A såg H kl.00.00 vid T, B såg H kl. 00.20 vid S, - en ansiktslös balett som i sina stelnade rörelser till slut avslöjar eller bevisar alibin eller tidsomöjligheter eller logiska sammanhang och möjliga motiv. Sådana analyser och jämförande analyser blottlägger fakta och sanningar steg för steg. Genom dem kan han visa skeenden, avvisa skeenden som ovidkommande, arbeta sig fram till själva gåtan.

Anders Frigell har gjort de arbeten som polisen inte fick tillfälle att fullfölja, de som det inte fanns någon åklagare för. Han är utredare av fakta kring en som dömdes sig och själv verkställde domen.

Men Frigells bok är mer än en lärobok för jurister i kriminologi eller i vittnesanalyser genom en tålmodigt genomlysande åskåd-

ningsundervisning med ett av förra seklets mest spektakulära morddramer på högsta nivå som objekt. Hans spänstigt sakliga, nästan hårdkokt effektiva prosa, skapar klara och skarpa belysningar av miljöer, närbildshändelser, karaktärer., skarpsinniga nyktra omdömen av skeenden i en sensationernas händelsekedja. Du blir deltagare och får full insyn. Detta är ingen deckare men du får full användning av de små grå.

”von Sydow-mordens gåta” är ett passionsdrama, landet, Uppsala, studentkåren, nationerna fick känna fläktar som från grekiskt ödesdrama eller shakespeareanska dödsscener eller ett exploderande strindbergskt mardrömspel eller ett logiskt sammansatt ibsenskt familjedrama, döm själva. Men vad slags passionsdrama? Älskad fader mördas av älskad son, lycklig äkta man dödar älskad hustru – varför?

För spritens skull ? Man kan inte skylla motboken för allting. Det gick att få tag på.

För pengarnas skull ? I den världen var det inte hela världen.

För hederns skull ? Men vems heder ?

För sviken lyckas skull? Och svaret skulle vara en sådan olycka ?

Gåtan har blottlagts av Anders Frigell – svaret för du själv söka.

Ridån ned

Klockan 3 den 7 mars började dramat med ett barnkalas samtidigt som ett ungt par gick in i våningen under. Klockan 8 gick ridån ned på Gillet och inte bara det unga parets liv var slut. Några liv förändrades och skadades för alltid. Många fick dramatiska minnen och mycket att undra över.

Lördagen den 12 mars sköt sig Ivar Kreuger i Paris. Världen och svenska familjer fick andra och ofta närliggande problem. Det var depressionernas tider.

Minst en gåta återstod, obesvarad.

Vår till vår

av förste kurator Kristoffer Nordman

Åren som går bidrar med mycket mer till nationens fortlevnad än man först räknat med, mångt och mycket går långt utöver studentlivets gilla gång och får inte trampas ned i glömskans stoft av urets rusande visare. Låt mig för en kort stund lägga timglasets i horisontalläge för er och förevisa det gångna årets händelser i korthet och berätta om några av dess mera odödliga bidrag till nationens historia.

Vår

På Landskap II valdes Ulf Luvö till ny tredje kurator och jag valdes till förste kurator. Nationens nyvalde tredje kurator var, sin plikt trogen, tvungen att flyga till Nylands nations Gäddbegravning och Årsfest dagen efter landskapet. Detta gjordes med sedvanlig flärdfullhet som sig bör efter den egna installationen. Flygsäkerheten var därmed inte i ringa mån eftersatt i och med att tillträde beviljades vår emittent kurator på flyget till Helsingfors.

Sista april - generalerna Mathias Lindner och Erik Isman stod för arrangemangen under vårens stora studenthögtid. Studenterna var glädjerusa som aldrig förr och den enda stora förändringen var att den sedvanliga sumobrottningen i festsalen var utbytt mot det något mera våghalsiga inslaget jätteboxning. Men när detta gick av stapeln hade högtidssillunchens prominens och glamour redan överglänsat allt annat.

Under Majmiddagen installerades Michael Sohlman och Laila Freivalds som hedersledamöter. Andre kurator Annemo Huss höll talet till hembygden - en kär-

Förste kurator Christoffer Nordman, andre kurator Annemo Huss och tredje kurator Ulf Luvö någon gång under ht 02.

leksförklaring till Hallsberg, vilket enligt krönikör Kristoffer Löf redan i blotta ämnesvalet var ett konststycke.

Under våren firade även nationens idrottsförening IF Trikadien 40-års jubileum. Det är inte utan att deltagarna klart fördjupade och breddade innebörden av uttrycket ”en sund själ i en sund kropp”, eller som den egna parollen lyder: ”Bygger upp och bryter ner!”.

Kamratmötet i maj torde just här knappast ens behöva nämnas, på grund av dess självklarhet för läsekretsen, även om jag tydligen nyss råkade göra det. Hur som helst så skall denna glada tillställning säkerligen omskrivas på annat ställe i större utförlighet, så jag håller mig till att konstatera nationens perspektiv; hur glädjande det alltid är med seniorers återbesök i såväl organiserade som oorganiserade former. Ni är alltid varmt välkomna!

Den årliga hembygdsresan gick i 1897-års tecken och bar denna gång av till den vackra Nerike slätten, där förste kurator Carl-Fredrik Hamilton har sina rötter, samt den stolta staden Örebro. De sju

tappra deltagarna fick följa förste kurator först till det anrika brukssamhället "Brevens Bruk", där det bjöds på en historisk rundvandring inne i samhället samt en sväng förbi slottet. En mycket speciell sevärdhet var en gammal ritning av vår alldeles egen trappa i stora hallen. Eftersom ritningen var så lik så spekuleras det än idag om den kan vara beställd från just Brevens bruk. Blotta tanken av detta förgyllde dagen med stor stolthet. Efter rundvandring bar färden vidare av mot vackra Örebro där deltagarna fick rundvandring i slottet och lekte i fängelsehållorna. Tyvärr hann man inte med mer, men deltagarna hyllade resan som sannerligen lyckad.

Lundensarna är, som känt, lite annorlunda och som Sveriges fjärde universitet (efter Uppsala, Åbo och Dorpat) kanske vid första anblick inte så mycket att hänga i julgranen, men å andra sidan skall inte studenter, eller universitet för den delen, hängas i julgranar. Lika festligt är det däremot med Lundakarneval. Denna pärla av arrangemang inträffar blott alltför sällan. Få är det förunnat att hinna med denna glada karneval under sin studietid. Missar man den så är den missad. De som var med, ca ett tjugofem snerikingar vittnar däremot om hejdlöst roliga upptåg bland dessa sydliga bröder och systrar.

Landskap III - Landskapet instiftade det nya ämbetet nationsvideograf, vars uppgift är att i digitalt videoformat dokumentera nationslivets viktigaste händelser och evenemang och över detta material föra arkiv. Som förste innehavare av detta nya ämbete valdes Alexander Widén.

Vårbalen var en praktfull fest, som sig bör, och orkestrerades av klubbmästarna Sai-Wing Cheung och Lotta Bennbom, som en grand finale på deras minnesvärda termin. Överlämning av förste kurators insignium skedde och jag fick hålla ett första trevande installationstal. Nationen gästa-

des av stipendiater från S:t Johns College i Cambridge, Nylands Nation i Helsingfors, Burschenschaft Arminia i Marburg och Blekingska nationen i Lund.

En stekande het dag drog fem lag ut på SNally i trakterna kring Uppsala. Ett geografiskt mindre nogräknat lag hamnade snarare i trakterna kring Stockholm, med följderna att det blev fortkörningsböter både på vägen dit och tillbaka. Tidsramen är ju rätt knapp. Hela evenemanget avslutades i succéartad katastrof när ett av de tävlande lagen startade en ordinarie brasa på nationsträdgårdens gräsmatta med det bisarrt logiska argumentet "middagsdags!" som förevändning. Vi antog att de ville grilla korv. Lägereld blev det i alla fall, och klädstretch härs och tvärs kring päronsträd och bersäer.

Hembygdsresan bjöd bl.a. på fängelsehållorna i Örebro slott.

Sommaren

Brygganpremiären genererade kö till Upplands nations entré. Som brygganvärdar under sommaren verkade Patrik Ahlbeck, Stina Lundell, Tomas Falkenström och Jon Smedsaas. Den sistnämnde valde dock att låta sig ersättas av Michell Julin i juni. Sommarrestaurangen byggde under sommaren på sin ytterst goda renommé genom nöjda gäster och goda recensioner i ortens tidningar. Det är ingen överdrift att säga att Södermanlands-Nerikes nations sommarrestaurang Bryggan kan mäta sig med vilken sommarbegivenhet som helst. Inte minst erbjuder den ett tryggt och gott ställe för samvaro för de studenter som bor kvar i stan över sommaren, långt borta från hembygden.

Nationskaplan Sigrid Sundmark prästvigdes den nionde juni med efterföljande

Ett av SNallylagen i en för tillfället passande klädsel

mottagning i nationshuset. Tillsammans med sin kollega Elisabeth Lundin fungerar nationskaplanerna som stöd för medlemmarna och som källa till själslig vägledning i deras tidvis svåra tillvaro. Studentlivet är som känt inte alltid bara glädje, utan tyngs ofta av vardagens och livets små och stora bekymmer. Nationskaplanerna har under året varit frekventa gäster och visat ett stort och glädjande intresse för verksamheten.

Revolutionsgasquen. Av någon outgrundlig anledning händer det varje gång vi försöker ordna gasque mitt i sommaren! Vi störs mitt i fördrinken av dessa ihärdigt skanderande revolutionärer, som med all tänkbar uppfinningsrikedom porträtterar de förrevolutionära stämningarna i 1780-talets Paris. Denna gång skedde det medelst påtvingandet av plastblommor till ockerpriser (!?). Proinspektor Lennart Persson värjfvaktade i vart fall ner revolutionärerna, Ulrika Gustafsson och Johanna Svensson i jordkällarens dunkla djup. Revolutionsgasquen har blivit något av en institution även för övriga nationers kuratel, som sluter upp mangrant i sommarhettan i brist på verksamhet på de egna nationerna! Detta paradnummer av gasquer inledde även klubbmästarparet Karin Örtegrens och Daniel Prochéus ämbetsperiod. Nationens kör premiärvisade även sin nya dirigent Jacob Risberg och året har visat sig vara en riktig blomstringstid för kören och dess verksamhet. Utan tvekan Uppsalas bästa nationskör.

Efter den osedvanligt heta sommaren insåg vi till vår stora förskräckelse att nationens vinlager höll alldeles för hög temperatur, med följderna att dyra droppar förstörts i hettan. Upphandling av kylsystem inleddes och kvarnen malde inte sämre än att installationen var klar i februari 2003, i god tid till den kommande sommaren.

Hösten

Ämbetsmannakongressen förlades till Fiskeboda kursgård utanför Julita. Där gjorde avgående och nytillträdda sång- och dansledarna Jonas Bergman och Fredrik Bråkenhielm succé med den idrottsliga prestationen "human curling" över duschgolvets vidsträckta ytor. (Kamraten slängs iväg våt och insåpad och en golvskrapa används som borste...) Helt galet! Spexet som uppfördes av kulturbärarna utgjorde ett fantastiskt morddrama där intriger och konspiratoriska förfaranden ledde till att snart när samtliga högre ämbetsmän inklusive städbolagets företrädare strök på foten... Dessa makabra händelser traumatiska effekter på våra sköra psyken tillintetgjordes emellertid snabbt genom mycken badterapi i Hjälmarens böljor.

Recentiorer flödade till nationen i mängder under höstens inskrivningar! Nationens recentiorsförmän Anders Toll och Martin Fors gav de nya medlemmarna ett varmt bemötande och rekryterade även mycket av vårens klubbverk genom sina

ansträngningar. Rekordet för inskrivna från år 2001 slogs med små hästlängder, halva ponnyer ungefär.

Efter en alldeles överdådig och enormt lyckad Recentiorsgasque beslutade nationsrävarna Erik Isman och Mathias Linder sig för att de minsann skall inspektera renoveringsarbetena på Slottet. Fasaden, som täcktes av byggnadsställningar upp till takkrönet, uppfattades som en alldeles särskilt lämpad plats att beundra utsikten från. Där, ett trettiotal meter över marken, satt dessa två kamrater stilla beskådande den romantiska gryningsmorgonen, likt en vy av Georg Kaspar Friedrich, när vaktbolagets inte alls lika estetiskt medvetne representant avbröt deras vackra stund under synnerligen bryska former.

Någon månad senare. Till allas vår förskräckelse hör vi ett fasansfullt brak från gården en vacker tisdag morgon. Fyra steg efter barmästaren Olof Ehrenkrona och nationsfotograf Elisabeth Blyhammar rusade jag ur huset. Vår öl-leverantör hade uppenbarligen inte vinnlagt sig om att

Sommarrestauranten Bryggan var återigen en av Uppsalas populärare vattenhål.

besiktiga fästena mellan flaket och själva lastbilen, varpå dessa fästen gav efter för tyngden av ölen och hela lastbilen med alla dess ton hotade fasadens fortbestånd och framtid. Med sedvanlig södermanlandsnerikingsk snabbtänkt och beredskap tillkallades en räddningsfirma som blåste upp gummikuddar under lastbilen och räddade därmed, sänar som på ett litet jack i rappningen, nationshuset från en säker undergång.

Herrmiddagen var som vanligt en alldeles särskilt trevlig upplevelse. Nationens damer hade ansträngt sig till det yttersta för att under blott en kväll fostra sina landsmän till välartade medborgare. Inledningsvis fick vi tilldelat oss en fröken som skulle stå för undervisningen, varefter vi fick gå genom såväl, låg-, mellan-, som högstadium för att slutligen examineras och bjudas på studentskiva i festsalen. Sällan har ett fåtal skolfröknar och en studentskiva gett så mycket glädje till så

många, om jag tilläts snedcitera Winston Churchill lite.

Stipendiatresan till Nylands nations Gäddfest inföll olyckligtvis samtidigt som Nationens herrmiddag, men andre kurator emeritus Stefan Jansson och förste kurator emeritus Carl-Fredrik Hamilton sändes iväg på representationsuppdrag. Otippat så lyckades vi förstärka truppen med Carl-Johan Hamilton, som på genomresa i de östra provinserna, på väg till Orienten, passade på att sticka sig in på efterfesten på Nylands nations vackra nationshus vid Kaserntorget.

Slaget om Värtern kammades hem med storstilad briljans från spex och sångare, samt ett försynt litet bidrag i talekonsten från undertecknad. Troféen, den s.k. punschkolven sitter nu i tryggt förvar på Kuratorsexpeditionen inför nästa drabbning.

Blekingiska nationens höstblot gästades av kuratel samt stipendiaterna Patrik

Två tappra nationsmedlemmar gör allt för att rädda nationshuset som håller på att puttas ner i Fyriskan

Ahlbeck och Alexander Widén. Välkommandet var mycket varmt och vi kunde återigen bekräfta den glädje studentutbyte innebär. Som gåva överräcktes studentvärldens hitintills mest värnade hemlighet, nämligen en flaska av "Södermanlands-Nerikes nations kuratorspunsch", som enligt sägen tillverkas på nationshusets vind under hemliga riter och är alldeles unik i Sverige. Vad Lundensarna inte visste var att den överdådigt sigillerade och utsmyckade flaskan var en uttjänt Calvadosbutelj, som vi kvällen innan fyllt med "Lunda-studentens punsch", tillverkat etiketter till och snott ihop en lämplig myt kring. Vi berömdes vitt och brett för våra kunskaper i punschstillverkningens ädla konst...

Alla helgons dag högtidlighölls med kransnedläggning vid nationsgraven. Nationssången sjöngs upprepade gånger, bokcitat framfördes av Fredrik Armerin. Nationskaplan Sigrid Sundmark höll en stunds betraktelse vid nationsgraven. Även hennes make Märten Sundmark närvarade, liksom Universitetsintendenten Per Ström, andre kurator emeritus Stefan Jansson och Fanbärrarinnorna Charlotte Tarschys och Madeleine Carlsson. Prinsessårta, kaffe och punsch avnjöts därefter i gustavianska salongen under betraktelser kring de moderna hotbilderna kring denna vackra högtid, som verkar visa sig främst i en ökad försäljning av maskeradkostymer.

Gåsmiddag. Fru inspektor Barbro Lewin installerades som hedersledamot. Ny-länningarna infann sig mangrant med hela fem representanter och underhölls dygnet runt som traditionen bjuder. Morgonkaffe avnjöts på Grand Hotell hörnan på förträffligt initiativ av bibliotekarie Morgan Malm, sillfrukost avnjöts på Västgöta nation och dansen fortsatte under eftermiddagen på Stockholms nation. Tävlingen i ihärdighet blåstes av, sportsligt nog, som

oavgjord klockan 20.30 på kvällen, efter 36 timmars hård tvekamp. Utvilade dagen efter togs ett löftesrikt och tårögt avsked av våra nyländska vänner.

Seniorföreningens årsmöte hölls 27 november och mötet tvangs besluta om en höjd medlemsavgift för att täcka Kamratmötets kostnader.

Till nationens skattmästare Gunnar Ekmans ära hölls den 30 november en avtackningsmiddag som stort tack för oerhört god och trogen tjänst. I ganska exakt 20 år har Gunnar Ekman granskat nationens räkenskaper, förvaltat dess medel och varit en klippa av stöd för kuratorer och andra verksamma i ekonomiska frågor. Gunnar efterträddes av Martin Fors som satt som nationens andre kurator år 1992.

Vinter

Pepparkakshustävlingen avgjordes på småtimmarna den 12 december. I stor triumf för de mera studentikosa inslagen paraderades bidraget "Saluhallen brinner" till Skytteanum på luciamorgonen. Bidraget bestod kort beskrivet av fyra brända saluhallsväggar och gula och röda pappersflammar som förstärkte skenet från värmeluset inuti. Förste kurator skrev samvetsgrant i sin månadsrapport till nationsnämnden att inspektorsparet denna luciamorgon uppvaktats av 8 nationsmedlemmar, varav två nyktra, vilket nog stämde väl överens med verkligheten. Även en studentska tillhörande Gotlands nation förärades medfölje denna tidiga morgon. Inspektorsparet bjöd oss alla frikostigt på morgonkaffe, glögg och en uppsjö av lussebullar, kakor och godsaker.

Luciagasquen präglades av sedvanlig glans! Till inspektorsbrickan efter mid-dagen gav inspektor Leif Lewin prov på sin breda talang, genom att bjuda på pianoackompanjemang till den spontant uppkomna allsungen i gustavianska sa-

longen. Denna storman upphör aldrig att imponera!

Julrestaurangen Arne Weise drevs i år under Jon Smedsaas och Olof Ehrenkronas säkra chefskap. Till och med Stockholms nations tidning Holmiensis vågade hylla oss i sin spalt "Holmiensis diggar". Det storstadsmässigt försiktiga lovpriset löd: "Var öppet nästan hela jullovet. Gott och billigt var det också." Den stora debatten kvarstår emellertid: nu när Arne Weise avgår från sin centrala roll inom svensk jul-TV... kommer namnet Arne Weises julrestaurang att kvarstå nästa år? Debatten är nästan lika intensiv som den som rasat sedan hösten i kårtidningen ERGO, om studentkårens avhopp från Gustav II Adolf - dagens högtidlighållande.

Vår, återigen

Till vårterminen skrev nationen per den sista februari in lika många nya recentiorer som per den 25 juli år 2002 (238 st), så våren har startat med glans och vår popularitet står i klar paritet med den förträfflighet och ödmjukhet (!) som är så karakteristisk för oss södermanland-nerikingar...

Vårens ämbetsmannakongress förlades

Under Majmiddagen installerades Laila Freivalds och Mikael Sohlman som hedersledamöter.

till kårens stugby Norreda Torp. Vaksim, bastubadande och en mängd viktig planering inför våren varvades i en härlig rull-sylta. Till de mera minnesvärda inslagen hörde den totalt självupppoffrande spexdirektören Mikko Forsblom, som fick den otacksamma rollen att i spexet porträttera nationens tredje kurator. I handlingen ingick att rollfiguren under visst rusnings-tillstånd och iklädd knappt någonting kastar sig in i väggar, golv och möblemang och slutligen slänger sig ut genom fönstret under ett publikjubel utan dess like. Skallande "omstart"-uppmaningar ledde till att förfarandet upprepades med ny fönsterutrymning mot stugans andra långsida, där vissheten om att det säkerligen var två meter till marken, ledde till tårfyllda ögon och svidande magmuskler i skräckblandad förtjusning. Pro Artes! Pro Artes! Allt för konsten!

Men nationen är inte bara glad dårskap. Den dagliga verksamheten präglas av förnuft, framtidstro och planering. Efter noggrann upphandling av tredje kurator valde nationen att till vårterminen köpa in nya kassapparater, som är långt mer avancerade än de gamla uttjänta tinges-

tar vi drogs med fram till nyår. Systemet förbättrar både redovisningsrutinerna och ökar möjligheten att styra verksamheten med statistiska verktyg, eftersom det är nätverksbaserat och styrs genom en dator hos tredje kurator. Dagligen kan vi t.ex. få statistik över vad våra gäster och medlemmar föredrar för rätter och hur vi skall möta deras behov och önskemål.

Inför höstterminen startar planeringen tidigt. Utskick till de nyantagna gymnasisterna från hembygden planeras, så att de kan sälla sig till vår glada skara och nationens trygghet i höst. Ämbetsmän säkras till de öppna posterna genom aktiv uppmuntran, och förutsättningarna för verksamhetens fortbestånd tryggas genom nya initiativ.

Ett gott initiativ som kommit igång är att nationens nytillträdda antikvarie Peter Bernhardsson fått till stöd en inventariegrupp. Gruppen skall gå igenom nationens mer attraktiva inventarier, inventera eventuella vårdbehov, användning, vårdrutiner, ta fram tillgänglig historik och information och så vidare. I förlängningen skall varje medlem och besökare kunna ha tillgång till kunskap om allt vackert som

finns i nationshuset. Detta kulturprojekt för inte bara kunskap vidare, utan skyddar och bevarar även våra inventarier till framtida studenters glädje och ögonfröjd. Under projektledarskap av nationens bibliotekarie Morgan Malm har även medel insamlats till nytt möblemang i bibliotekets läsesalar. Efter hans strålande insatser har så mycket medel influtit att alla uppräkningsåtgärder kan vara genomförda långt innan höstterminen startar. Nationens bibliotek har redan nu bland de mest generösa öppethållningstiderna i stan och genom denna ytterligare försköning av interiören, kommer vi att sitta på kronjuvelen bland all rofyllda studieplatser i stan.

Årets som gått har varit händelserikt och mycket roligt. Nationen lever, och lever väl. Många små och stora projekt har genomförts och nationen har fått många nya medlemmar och framförallt, många nya aktiva medlemmar, under året. Den glädje vi delar går långt utöver vad som idag kan skapas. Utan generationerna före oss skulle vi aldrig haft premisserna för den lycka vi dagligen upplever. Vi står i ständig tacksamhet till våra seniorer och hoppas att även vi studenter av idag kan lämna något till dem som kommer efter oss, som hjälper dem att finna sig till rätta i den underbara gemenskap Södermanlands-Nerikes nation innebär.

Jag vill slutligen rikta min djupaste tacksamhet till alla som verkat för nationen under året och gjort mitt år som förste kurator till ett himmelskt glädjerus, fyllt av eviga minnen!

Nationsrevisor Pontus Scherp tar sig en sväng om med frk Kajsa Bennbom under Sista April.

Nationens ekonomi år 2002

av andre kurator Annemo Huss

Av ett känt uttryck följer att "tiden går fort då man har roligt" och det är något som jag kan instämma i. År 2002 passerade för mig lika snabbt som en sångarförare kan säga "Uschiameja" och det på grund av att jag under detta år hade privilegiet att arbeta som andre kurator vid "den bästa av nationer". Jag koncentrerade mig således dag och natt under ett års tid på nationens ekonomi, vilket ofta inte gav mig alltför mycket huvudbry. Detta då verksamheten mestadels flöt på som den skulle. Hur gick det då för nationen? Jo, för femte året i rad redovisades ett positivt resultat. Överskottet för år 2002 uppgick till ungefär 345 000 kronor. Vid en jämförelse med föregående år, då överskottet uppgick till ungefär 140 000 kronor, kan tyckas att detta resultat är helt otroligt bra. Dock måste beaktas

att det under år 2001 gjordes en fyllnadsinbetalning av hyra till Förvaltningsdirektionen på 300 000 kronor, det vill säga att nationen under år 2001 betalade 300 000 kronor mer i hyra jämfört med år 2002. Denna vetskap kan ge ett annat sken åt årets resultat. Något som dock alltid bör komma ihåg när överskott diskuteras vid nationen, är att nationen är en ideell förening vilket innebär att rörelsen drivs utan vinstsyfte. Att ha en "buffert" av pengar som kan användas under sämre år är dock alltid eftersträvänsvärt. Så..., trots att det uppenbarligen inte gick riktigt lika bra under år 2002 som året innan, måste resultatet för året anses ha gett ett gott bidrag till denna "buffert" och vi nationsmedlemmar torde vara mycket nöjda.

Huvudorsaken till att det under år 2002

Andre kurator Annemo Huss skålar och tackar för det gångna året.

In memoriam

Harald Rydberg - av Carl-Uno Sjöblom

Richard Ringmar - av Peter Nobel

gick bra är densamma som under tidigare år, det vill säga nationens ferieverksamhet. Arne Weises julrestaurang och Bryggan fortsätter således att uppvisa goda resultat. Att sommarverksamheten har varit en succé de senaste åren är ett faktum som inte kan ha undgått någon. År 2002 uppgick det positiva resultatet till ungefär 860 000 kronor. Det var därför jätteroligt när även julrestaurangen detta år slog oss alla med häpnad och uppvisade ett överskott på cirka 175 000 kr, nästan det dubbla mot tidigare år. All ära till personalen som arbetade under dessa verksamheter, otroligt duktiga med en härlig kämparanda.

Ytterligare ett faktum som torde vara känt är att nationen är mycket beroende av sin ferieverksamhet för att få verksamheten att "gå runt". Detta gällde även år 2002 då halvårsbokslutet uppvisade ett negativt resultat på 230 000 kronor. Med bidraget från Bryggan balanserades emellertid detta minusresultat upp och en känsla av ekonomisk trygghet infann sig – i alla fall för ett litet tag. Ganska snart visade det sig nämligen att hösten inte gick så bra, vilket ledde till att de sista månaderna på året kom att domineras av ekonomiska frågor. Trots denna nedgång slutade ju året ändå bra.

Vad gäller större investeringar bytte nationen under året i sin gamla slitna flygel mot ett mycket fint piano från den Svenska pianofabriken. Vidare köptes det in en ny dator till Tredje kurator och ett nytt redovisningsprogram att brukas av både andre- och tredje kurator. Det införskaffades även fem nya kravallstaket och nationströjor för försäljning. Ett projekt som dock inte hann genomföras för andra året i rad, var renoveringen av möblerna i Gustavianska salongen och Hallbergmöbeln (NK-möbeln).

Som ni märker ligger fokus i denna ekonomiska rapport till stor del på fe-

rierestaurangverksamheten och på betydelsen denna har för nationens resultat. Vid sidan av denna aktivitet finns dock nationens klubbverksamhet som också den är ekonomiskt viktig för nationen. Dock bör man komma ihåg att även om nationen idag är ekonomiskt beroende av dessa verksamheter så erbjuder nationen mycket mer än bara "mat och dryck". Det finns till exempel ett välkött och välbesökt bibliotek, olika nationsföreningar där man bland annat kan sjunga, spela eller idrotta och vi har en otroligt bra nationstidning. Ekonomiskt så bekostas denna kulturverksamhet till viss del av våra medlemmar själva genom nationsavgiften.

Något jag som "löneansvarig" noterade under 2002 var att omsättningen på arbetande studenter var ganska stor. Närmare 450 personer arbetade vid nationen vid något tillfälle under året. Detta är något som jag anser är både otroligt roligt och lite oroande. Uppenbarligen drar nationen till sig nations- och arbetssugna, samtidigt som fler och fler inte tycks ha tid eller lust att arbeta mer än en eller två gånger. Varför då? En orsak kan kanske vara att det hårdnande studieklimatet kräver fler studietimmar och en annan att nationsarbetet överlag inte är lika "avslappnat" idag som tidigare år. Det sistnämnda innebär kanske att en del tycker att nationsarbetet har blivit lite för energikrävande.

Slutligen vill jag passa på att tacka alla som jag har arbetat med under mitt kuratorsår. Således, ett stort tack till mina kuratorskollegier (tack Stefan Jansson, Andre kurator emeritus, för att du lika glatt svarade på frågor klockan 07.00 på morgonen som klockan 01.00 på natten), ämbetsmän och landsmän, intendent Håkan Gauffin, nationens sekreterare Anneli Rönnqvist och all övrig fast personal, för att ni har gjort år 2002 till ett år jag sent skall glömma.

Harald Rydberg avled den 10 november 2002. Han hade varit sjuk i något år och tappert kämpat emot sitt onda. Budet om hans bortgång väckte stor förstämning i vida kretsar.

Han kom till nationen hösten 150 och skrevs in som recentior tillsammans med ett ganska stort gäng från Örebro. Han hade tagit studenten vid Karolinska läroverket på våren året innan. Han var latinare och skulle börja med att studera historia.

Vi var en liten skara, som redan den första terminen fick följa sådana stora föreläsare som Erik Lönnroth och Torgny Säve-Söderbergh in i humanismens vindlingar.

Haralds målmedvetenhet gjorde att han skötte sina studier. Man hann ändå på ett mirakulöst sätt leva det uppsaliensiska livet som en glad student. Det berodde

naturligtvis på hans glättiga men också konstnärliga utförsågor.

Hans stora intresse var Bilden. Han fotograferade, målade och ritade. Redan den första terminen sprang vi omkring med kamera och stativ. Harald blev genast nationsfotograf. En ämbetsman som tillhörde nationens viktigaste.

När vi inte fotograferade spelade vi teater. Ibland mera seriöst – oftast mindre. Och så ritade Harald affischer till gasker, fester och andra tillställningar på nationen. Verkliga konstverk. Han illustrerade den sångbok som utkom 1954-55 och var för övrigt den, som ledde nationen, när den skulle dekoreras till fest. Harald blev klubbmästare 1952 och sånganförare året därpå. Han valdes till senior och var också nationens krönikör.

Han blev fil mag 1955 och snart fil lic efter att ha tagit de erforderliga betygen i geografi. Och det var just geografi, som skulle bli hans huvudämne.

Han fick tjänst som lärare vid Geografen uppe vid engelska parken och tillhörde där ett livaktigt gäng intresserade samhällsplanerare. Senare blev det planeringstjänst i Hallands län och 1971 kom han tillbaka till Uppsala och länsstyrelsen där. Vi, som var samtida med Harald under de sprudlande nationsåren på 50-

Harald Rydberg i glada vänners lag under Sista aprilfrandet 1952.

talet, minns honom som idégivare i alla våra åtaganden. Vid varje feststillställning ställde han upp. Spex, teater, sång, hornmusik – dans. Det sista inte minst viktigt. Det var Harald, som såg till att "På Madagaskar" roddes i land vid aulaföreställningen 1957, och han ritade Hornboskapiens mycket säregna varumärke.

Harald var egentligen västgöte och kom till Örebrogymnasiet från Skara. Örebro och Närke kom dock att prägla honom så pass, att han fick avsluta den av Jonas Samzelius påbörjade bokserien om Kumlabygdens historia.

Harald var under mer än tio år redaktör för Majhälsningen, vilket han diskret själv påpekade genom att varje år sätta in ett nytt foto av sig själv. Ett studium av den rydbergska bildserien ger en god uppfattning av hans karaktär.

Han var en sann vän och en god nationskamrat.

Carl-Uno Sjöblom

Richard Ringmar föddes 27.7.1929 i Torshälla och dog efter plötslig sjukdom i Uppsala 8.2.2003. Han har under mer än ett halvt århundraden inkarnerat sångens, vänskapens och studentglädjens Uppsala. Han kom tidigt med i Orphei Drängar och JuvenalOrden. Det var Richard som sjöng "jag var student som mängen ann i glada Fyrisstaden" ur 1800-talsspexet På Madagaskar med en sådan eruption av obändig livs- och sångarglädje, att sången blev en signaturljud för Uppsalas sällskapsliv.

Han var Mohren i Mohrens sista suck, det andra välkända Södermanlands-Nerikes spexet från 1800-talet. Han var Magistern i Wennerbergs Gluntar, de sista decennierna med Carl Olof Jacobsson i Gluntens roll, varvid de framträtt otaliga gånger inför publik och i fina inspelningar.

I moderna juvenalspex sågs Richard

som en av häxorna i Max Bett 1952, sedan bland mycket annat som Drottningens spegelbild i Snövit. Framför allt var det Richard Ringmar som var Gustav III och gjorde enorm succé i spexet GIII. Den klassikern hade urpremiär på Uppsala Stadsteater 1957 och framfördes sedan i många år på olika scener och i TV med Richard i titelrollen. GIII kom även i lysande nyuppsättning 1997, varvid Richard var sin egen välljudande vålnad.

De äldre minns den satiriske radio- och TV-serien Mosebacke Monarki, där Richard tillsammans med ett antal juvenaler sjöng öppningssången "Fädernesland". Richard sjöng Bachs Matteuspassion i Domkyrkan, han sjöng på konserter, på stora fester och i vänners krets på små kallas, opretentiös, men alltid villig att ställa

Richard Ringmar uppträder på Seniorföreningens höstfest 2001

upp. Hans stämman var full av glädje och klang. Han vårdade den väl.

Han var även en skicklig pianist och gjorde egna kompositioner varav en framfördes av damkören La Capella. Richard hade balans i sitt liv, han gjorde lika bra ifrån sig i "vardagslivets tråk och tvång" som i lek och spel och sång.

Han blev fil.lic i ekonomisk historia, ledare för sparbanksväsendets utbildning, var sedan chef för Uppsala sparbank i sjutton år och betydde mycket för uppländskt näringsliv, vilket två f.d. landshövdingar vittnat om i sina minnesord.

Som pensionär återupptog han ungdomens studier och blev fil.dr. på en avhandling i ekonomisk historia. Det var ett beundrsvärdt och uppiggande exempel. I höstas kom Richards koncisa och klara bok Gustav Eriksson Vasa – Kung, Kamrer, Koncernchef, som genom sin speciella

synvinkel kompletterar annan forskning kring den gamle Kung Gösta.

Lördagen innan sin bortgång sjöng han som vanligt med bravur på en väns födelsedagskalas i Stockholm, men så kom plötsligt slaget. Han hade betytt mycket för många på skilda banor i livet, så choken sände starka vågor. Då han gick bort var han långt kommen med en bok om Gustaf III, inte den tjusarkung han en gång framställde på scenen, utan den verkliga. Han var medelpunkten i en stor och blomstrande familj. Många sörjer med dem.

Richard Ringmar var trots den beundran och förtjusning han väckte en fullständigt anspråklös, generös och hjälpsam man. Hans hjärta var gott, hans stämman vacker, hans handlingar kloka och hans sinne glatt och ljus.

Peter Nobel

Avlidna sedan föregående Majhälsning

Som vanligt vill redaktionen göra reservationer för felaktigheter i denna spalt. Om du skulle se att någon förbisetts, kontakta då vänligen nationens sekreterare så kommer en korrigerig i nästa Majhälsning.

Död	Inskriften	Född
21/2 2002 Eric Reuterswärd	1935 F.d Regeringsråd	21/8 1917
16/3 2002 Sten Löfberg	1941	4/2 1919
-/6 2002 Bo Åkermark	1951	21/6 1927
2/10 2002 Astrid Krapelin	1936 Fil.mag.	23/11 1916
26/10 2002 Göran Andersson	1957 Univ.lektor	17/5 1936
10/11 2002 Harald Rydberg	1950 Byråchef	29/8 1928
7/12 2002 Gunnar Helén	1936 F.d. landshövding	5/6 1918
6/1 2003 Olof Vingsbo	1958 Fil.mag.	10/6 1931
8/2 2003 Richard Ringmar	1949 Fil.dr.	27/7 1929
-/ 2002 Ove Lundberg	1933 Fil.dr.	19/9 1911

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes nation hösten 2002 och våren 2003

Ämbete	Titel	Förnamn	Efternamn	Period
Inspektor	vice Rektor	Leif	Lewin	
Proinspektor	Professor	Lennart	Persson	
Skattmästare	Fil. kand.	Martin	Fors	
Förste kurator	Stud.	Kristoffer	Nordman	
Andre kurator	Stud.	Annemo	Huss	HT 02
Andre kurator	Stud.	Per	Westermarck	VT 03
Tredje kurator	Stud.	Ulf	Luvö	
1:e fanbärare.	Stud.	Sandra	Wesolowski	HT 02
	Stud.	Charlotte	Tarschys	VT 03
2:e fanbärare	Stud.	Charlotte	Tarschys	HT 02
	Stud.	Madeleine	Carlsson	VT 03
Antikvarie	Stud.	Sara	Ottosson	HT-02
	Stud.	Peter	Bernhardsson	VT-03
Arkivarie	Stud.	Morgan	Malm	
Barmästare	Stud.	Olof	Ehrenkrona	HT 02
	Stud.	Carl	von Schantz	VT 03
Besvärskott	Inspektor			
	Nationsjurist	Anders	Frigell	
	Jur. stud.	Gustaf	Lind	
Bibliotekarie	Stud.	Morgan	Malm	
Biblioteksämnden	Bibliotekarien			
	Andre kurator			
	Arkivarierna			
	Stud.	Peter	Bernhardsson	
	Stud.	Carl	Ehrenkrona	
	Stud.	Kajsa	Bennbom	
	Stud.	Anna	Lindgren	
	Stud.	Christoffer	Stavenow	
	Stud.	Per	Westermarck	HT-02
	Stud.	Sandra	Wesolowski	HT-02
	Stud.	Daniel	Mendoza	HT-02
	Stud.	Sai-Wing	Cheung	VT-03
	Stud.	Carl	von Schantz	VT-03
	Stud.	Tomas	Adolfsson	VT-03
Datorförman	Stud.	Jesper	Sagebrand	
Filmförman	Stud.	Carl	von Schantz	HT 02
	Stud.	Anna	Lindgren	VT 03
Förvaltningsdirektion	Skattmästaren			
	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Fil. kand.	Agneta	Björnsjö	
	Advokat	Lars	Ekman	
	Redovisningschef	Bo	Lindquist	

Förvaltdir. forts.	Jur. kand.	Stefan	Ränk	
	Fil. kand.	Jan	Gustavsson	
	Direktör	Göran	Ågerup	
Helgkaffevärd	Stud.	Daniel	Hammar	HT 02
	Stud.	Maria	Hovstadius	HT 02
	Stud.	Alejandro	Firpo	HT 02
	Stud.	Jimmy	Olofsson	HT 02
	Stud.	Susanne	Ek	VT 03
	Stud.	Edin	Smajic	VT 03
	Stud.	Linn	Grahn	VT 03
	Stud.	Niklas	Grönblad	VT 03
Hovmästare	Stud.	Louisa	Lindström	HT 02
	Stud.	Lisa	Widén	HT 02
	Stud.	Karolina	Löf	HT 02
	Stud.	Ingrid	Klintskog	VT 03
	Stud.	Lina	Karlsson	VT 03
	Stud.	Christopher	Stappen	VT 03
Idrottsförman	Stud.	Gustav	Karlberg	HT-02
	Stud.	Linnéa	Hassig	VT-03
Internationell sekr.	Stud.	Anna	Lindgren	HT 02
	Stud.	Annica	Moore	HT 02
	Stud.	Annica	Moore	VT 03
	Stud.	Ulrika	Larsson	VT 03
Klubbmästare	Stud.	Karin	Örtegren	HT 02
	Stud.	Daniel	Prochéus	HT 02
	Stud.	Daniela	Ranna	VT 03
	Stud.	Åsa	Collett	VT 03
Krönikör	Stud.	Jonas	Bergman	HT 02
	Stud.	Daniel	Prochéus	VT 03
Kärmarsskalk	Stud.	Stefan	Poon	HT 02
	Stud.	Stefan	Poon	VT 03
Köksmästare tf.	Stud.	Helena	Axelsson	HT 02
Köksmästare	Stud.	Helena	Axelsson	VT 03
Kördirektör	Stud.	Fredrik	Bråkenhielm	
Miljöförman	Stud.	Linus	Granberg	HT 02
	Stud.	Elisabeth	Blyhammar	VT 03
Musikanförrare	Stud.	Petter	Wallgren	
Nationsfotograf	Stud.	Elisabeth	Blyhammar	HT 02
	Stud.	Karin	Stenstam	VT 03
Nationsvideograf	Stud.	Alexander	Widén	VT 03
		Anton	Sikström	VT 03
Nationsfullmäktige	Inspektor			
	Proinspektor			
	Skattmästaren			
	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Programvärdar			
	Programsekreterare			
	Klubbverket			
	Nationsämnden			

Nationskaplaner	Teol. kand.	Elisabeth	Lundin	
	Teol. kand.	Sigrid	Sundmark	
Nationsnämnden	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Stud.	Jon	Smedsaas	
	Stud.	Kristina	Lundell	
	Stud.	Patrik	Ahlbeck	
	Stud.	Stefan	Hansson	
	Stud.	Carl-Johan	Hamilton	
	Stud.	Ulrika	Gustafsson	
	Stud.	Olof	Ehrenkrona	
	Stud.	Mattias	Rundberg	
Nationsnämnden sup	Stud.	Stefan	Jansson	
	Stud.	Thomas	Neidenmark	
Nämndsekreterare	Stud.	Daniel	Mendoza	HT 02
	Stud.	Theresa	Hellman	VT 03
Närradioförman	Stud.	Martin	Wiberg	HT 02
	Stud.	Erik	Hannerz	HT 02
	Stud.	Martin	Fors	VT 03
	Stud.	Love	Liman	VT 03
PR-förman	Stud.	Christoffer	Stavenow	HT 02
	Stud.	Mattias	Sandström	VT 03
	Stud.	Julian	Firpo	
Programsekr.	Stud.	Theresa	Hellman	HT 02
	Stud.	Louisa	Lindström	VT 03
Programvärd	Stud.	Anton	Sikström	HT 02
	Stud.	Robert	Johansson	HT 02
	Stud.	Sara	Ramström	VT 03
	Stud.	Lisa	Widén	VT 03
Recentiorsförman	Stud.	Martin	Fors	HT 02
	Stud.	Marika	Gustafsson	VT 03
	Stud.	Anders	Toll	
Redaktör	Stud.	Ebba	Hyckenberg	
	Stud.	Carolina	Carneck	HT 02
	Stud.	Camilla	Andersson	VT 03
Restaurangchef	Stud.	Tomas	Adolfsson	HT 02
	Stud.	Björn	Luvö	VT 03
Ordf. Seniorföreningen	Nationsjurist	Anders	Frigell	
Spexdirektör	Stud.	Emil	Sanders-Lindberg	HT-02
	Stud.	Magnus	Warnelid	HT-02
	Stud.	Olle	Andersson	VT-03
	Stud.	Mikko	Forsblom	VT-03
Stadgeutskottet	Stud.	Robert	Johansson	HT 02
	Stud.	Thomas	Söderberg	VT-03
	Stud.	Mattias	Rundberg	
	Stud.	Stefan	Jansson	
Stipendienämnden	Förste kurator			
	Stipendiesekr.			
	Stud.	Johanna	Svensson	
	Stud.	Mattias	Rundberg	

Stipendienämnden. forts.	Stud.	Kristina	Lundell	
	Stud.	Ulrika	Gustafsson	
	Stud.	Elisabeth	Blyhammar	
	Stud.	Olof	Ehrenkrona	
	Stud.	Daniel	Mendoza	HT-02
	Stud.	Anna	Tuominen	HT-02
	Stud.	Helena	Axelsson	VT-03
	Stud.	Magnus	Sarland	VT-03
Stipendiesekreterare	Stud.	Annica	Kjellgren	
Sånganförelse	Stud.	Karin	Stenstam	HT 02
	Stud.	Jonas	Bergman	VT 03
Teaterdirektör	Stud.	Lisa	Svensson	
Tisdagsvärd	Stud.	Marika	Gustafsson	HT 02
	Stud.	Tove	Hammarlund	HT 02
	Stud.	Ellinor	Palmer	VT 03
	Stud.	Nina	Johansson	VT 03
Torsdagsvärd	Stud.	Daniela	Ranna	HT 02
	Stud.	Åsa	Collett	HT 02
	Stud.	Caroline	Agholme	VT 03
	Stud.	Sarah	Ehrenborg	VT 03
Valutskottet	Förste kurator			
	Stud.	Emil	Sanders-Lindberg	HT 02
	Stud.	Mikael	Corell	HT 02
	Stud.	Märten	Sandmark	HT 02
	Stud.	Anna	Tuominen	HT 02
	Stud.	Annica	Moore	VT 03
	Stud.	Helena	Axelsson	VT 03
	Stud.	Madeleine	Carlsson	VT 03
	Stud.	Anna	Lindgren	VT 03
	Stud.	Patrik	Ahlbeck	
	Stud.	Sara	Ramström	
	Stud.	Theresa	Hellman	
	Stud.	Charlotte	Tarschys	
	Stud.	Sandra	Wesolowski	
	Stud.	Carin	Wesslau	
	Stud.	Mattias	Rundberg	
	Stud.	Carl	von Schantz	

Nya medlemmar i Seniorföreningen sedan förra Majhälsningen

Ständiga medlemmar

Fil.kand. Fredrik Armerin
Ymerg. 15 D, 4 tr.
753 25 UPPSALA

Jur.stud. Kristoffer Nordman
S:t. Larsg. 6 B B 41-42
753 11 UPPSALA

Skribent Kristina Tilvemo
Rörbyv. 22
740 22 BÄLINGE

Claes Carlström
Ölandsg. 49 B
116 63 STOCKHOLM

Fil.stud. Daniel Prochéus
Krong. 6 B
752 38 UPPSALA

Fil.stud. Per Westermark
S:t. Olofsg. 14
753 12 UPPSALA

Jur.stud. Åsa Collett
C/o Gottlieb, Stureg. 13 B : 308
753 14 UPPSALA

Jur.stud. Daniela Ranna
Krong. 2 A
752 38 UPPSALA

Fil.stud. Karin Örtegren
C/o Ekman, Petterslundsg. 21 A
753 28 UPPSALA

Fil.stud. Ulf Luvö
Karlsrog. 15 V 4
752 38 UPPSALA

Pol.mag. Magdalena Tham Lindell
Torbjörn Klockares gata 14
113 30 STOCKHOLM

Ändring från årsbetalande till ständig medlem

Jur.dr. Caroline Taube
Salag. 40 B, nb
753 26 UPPSALA

Nationsföreningar

IF Trikadien

Ordförande: Linnéa Hassis

HB:s Vänner

Ordförande: Lennart Åqvist

Sekreterare: Olle Nordberg

Vännerna från Nyköping

Ordförande: Alexander Augst

Södertälje förening, Telge Tokar

Ordförande: Johanna Åkerfeldt

Sekreterare: Kristina Bäckström

Vännerna från V Sörmland

Ordförande: -----

Vi från Stan

Ordförande: Jesper Göthe

Strängnäs-föreningen

Ordförande: Jonas Landström

Sekreterare: Nicklas Korsell

Kamraterna från Örebro:

Ordförande: Anders Johansson

Torshälla Eskilstuna Kamratförening:

Anders Toll

HB:s Anförare: Anna Krafft

SNQFC: Sara Arvidsson

SISN: Hemming Lindell